

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis basilide cyrino nabore [et] nazario martyribus. Cap[itulum]. cix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iunij occurrentibus

Fo. cxxv.

mini sacram sibi eucharistiam diuinitus deferebat. Et q̄ spiritu sancto reuelante obitū suum instare prenouerat: t̄ q̄ deus ad hoc sibi abbas tem pānūtūlū miss̄er: ut eum defunctum sepe līteret. Eunḡ hec omnia ei seriosius enarrasset factō vespere panem de celo r̄ vreuum aque sibi delatum gustauerit: noctē quoq; torā insomne in oratione duxerunt. Qdane h̄o v̄dit pānūtūlū sanctum facie mutatū: quasi ad extrema tendētem. Qui orationem fudit pro se r̄ pro cuncris se in quauct̄ inuocantibus necessitate. Facta est vox ad eum: q̄ eius fuerat petitio exaudiata. Star̄m̄g presente pānūtūlū in oratiōe sp̄ritū efflauit tertio idus iunij. Vidiq; pānūtūlū angelos de celo descendentes: t̄ eius animam in colubē specie ad ethera deferentes corpus quoq; miro odore fragrabat. Eunḡ abbas fessorum ad sepulchrū parādū non haberet: duo leones subito aduenientes t̄ corpus proni adorantes: terrā instar tumulūr̄ngusbus effoderunt. Pānūtūlū h̄o corpus sancti capa sua involutum sepeliuit. Leonibus quoq; mot abeñtibus palma cum sancti cellula insimul corverunt. Pānūtūlū h̄o dū steret ab angelo conformatu in egyptum reuersus est.

De sancto Timotheo hermita. Cap. cvii.

Timotheo h̄e remita anachorita ī solitudine egypti in desertovastissimo deo seruens mansit annis triginta nullis hominuz penitus cognit⁹ fuit. Quem sanctus abbas pānūtūlū dum p̄ h̄emum illam circuīret: sanctos anachoritas et quirens inuenit. Cum enim triduo desertum perambulasset: repperit cellulā in spelunca iusta palmā virentē t̄ fontē scaturientē. Et cum nemine ibidem vidisset habitatoře p̄stolās vespere conspergit virū vestib⁹ oībus nudū capillis suis opertū videntē inter multitudinem bus baloz. Et dū prima facie visum h̄oīs quasi filistris pertinuerit existimans fantasiaz: ille tandem horatrus pānūtūlū cū eo sedid: eis vitam sua narravit. Dictr̄ q̄ fuerat monachus cum pluribus in monasterio thebaidis: sed vt deo caret liberlus heremiti petiit: vbi t̄ proprijs manib⁹ laborabat. Ad quē post t̄ps mulier in habitu monachali accedēt: secūt̄ cohabitare petiuit. Ille h̄o charitate mor⁹ spām admisit: t̄ instigante diabolo secūt̄ cōcubuit: t̄ sexdecim annis in peccato cū illa p̄seuerauit: tandem ad corrediens illā reliquit: t̄ ad locū illū deuenit penitentia agens: vbi solis fructib⁹ palme t̄ fontis haustu cōtent⁹ vesteḡ capillorū cōtectus ultra annos. xxi. panē nō gustauerat: nec hōsem videbat. Multasq; a diabolo ifidias p̄tulerat: quas

tandem deo fauente superauerat. Narrauit etiam q̄ dum quodam tempore dolore nimio epatis premeretur vir splēditus sibi apparuit: qui nouacula latus eius aperuit: t̄ electo fecore putredinem ab eo precidit: t̄ corpori reiunitēs sanum vulnus effecit. Nec omnia cum timotheus pānūtūlū enarrasset: refectionem insimul fecerunt: t̄ noctem in oratione vigiles perdurērunt: mane h̄o abbas benedictione vīsi dei susceptra per viam suam profectus est sanctum dimitit. Quomodo aut̄ postmodū in xp̄o quiescerit: vel quo t̄pē soli deo norū est.

De sancto Iohāne Andrea thadeo t̄ philippō cōfessorib⁹. Cap. cvii

Obannes: andre-

as: thadeus: t̄ philippus here
mitē in deserto vastissimo egypti a sancto pānūtūlū prefato re
verti sunt: dum sepulcro sancto
omophryō ad locum suū rediret:
nam duce angelo itinere dierū. iiiij. repperit cel
lulan in loco antī artissimo circūclusam. Dum
q̄ habitatoře prestolaf: ecce veniūt. iiij. seneci
cani vestibus ex palmis contexris induiti facie
squalidi: qui se habitatořes cellulē afferentes
dicebant se ibidem annis. l. fuisse in uno spiri
tu dño servit̄. Pānūtūlū quoq; ex noīe salu
tantes cuncta que sibi contigerat enarrabant.
Orātibus quoq; illis. v. panes eisdē de celo di
uinitus apponit. Qui dixerūt abbati q̄ singul
lis dominicis diebus. iiij. panes a domino per
cipere cōsueuerāt: sed pro hospitīs adūctū: ad
ditus eis fuerat quintus panis. Factaq; refes
tione sc̄i viri abbate pānūtūlū comitati sunt
per militaria. Ie. In qua via v̄dit arbores ame
nas palmarū cītri amigdalarū t̄ aliorū fructū
melici saporis: de quibus illis mandantib⁹ cū
suauitate gustauit. Eunḡ illū dimitere vellez
interrogantur a pānūtūlū de vita ipsorū. Qui
discerunt se fuisse nobilis prosapie de ciuitate
earō studio philosophie vacantes in eorū iu
uenitibus annis. Qui tādem deī celo relicto se
culo ad ipsam heremum vbi eos inuenierat per
uenierunt: vbi sub obedientia t̄ doctrīna cuius
dam sensi fuerant multis annis. Quo decedē
te in sella ipsa permanerant: nihil aliud nisi de
fructibus arborum dieb⁹ singulis degustātes:
dieb⁹ h̄o dñis panes de celo sibi ministratos
ab angelo denote sumētes. Noīa quoq; sua ei
de edisserūt. Quoꝝ prior iohānes: sc̄ds andreas. iiij. thadeus. iiij. philippus vocabat. Cū autē
pānūtūlū secūt̄ admitti postulasset. R̄siderunt
non esse sibi a deo datū: mādantes vt ad mona
steriū suū edificatus rediret: t̄ que vidisset in
heremo ceteris ad exemplum referret. Sicq; ab
bas ab eis dimissus ad cenobiū suū reverlus ē.

De sanctis basilide cyrino nabore t̄
nazario martyrib⁹. Cap. cix.

Liber

Asilides

Ezimus: nabor: et nazari sub psecutio ne diocletiani rome passi sunt. In eis urbe ista oriundi ad civitatem aureli denuntiantur: minia sua pauperibus erogantes romanum redeentes ad maximam imperatorum adducti sunt. Qui dum Christum confiteri non timerent: primo scorpionibus durissime celi: deinde in carcerem traxi: et per dies vii. ibidem macerati: inde educti iussu eiusdem imperatoris gladio capite truncati sunt: et feris ad deorum agradum expositi. Sed per dei gratiam corpora eorum illæsa custodita a Christis sepulta sunt missario. Iiii. ab urbe in loco qui dicitur catacombe pridie idus iunii.

De inventione corporis sancti Antonii heremite.

Lap. ct.

Inuentio corporis

Coris sancti Antonii abbatis et ipsius translationis facta est sub tempore constantini imperatoris. Cum enim ipse imperator liberis carceris filiis a domino impetrasset: eam nominauit sophiam que Hugo erat admodum deo devota. Quam poma in viridarium comedentem noue immundi spiritus invaserunt et v. amnis obfessam dudum infestarunt clamantes se inde non exituros: nisi corpus Antonii duceretur. Que cum a nullo reperi posset: ipsum imperator cathenis vincitam ferro carceri mancipauit: carnes hominum et bestiarum crudas comedentem et vincula etiam ferrea risipente. Imperator igitur hunc concilio ubi corpum Antonii inueniri posset post. ix. dieum ieiunium ab angelo gabriele admonebat: ut theophilus episcopus cum xii. clericis ad egyptum mitratus ad corpus Antonii requiriendu et deinceps pudentia resperirent. Similis per os avissimo theophilo episcopo apparuit. Imperator ergo sussu naue parata epis cum xii. clericis de constantinopolim discedentes. xv. diebus nauigantes hierosolymam puerunt: et iustitatis locis sanctis alexandria propperarunt. Et deinde per partes libye itinere dieorum viginti duenerunt ad nulum flum in loco qui dicitur ephesus: ubi monasterium sanctoz virorum inuenierunt. A quibus informati ubi esset cenobium: quod olim fuerat Antonii heremite viam arripentes per deserta horrida et vastissima a nullis mansuetis animalibus habitata cedentibus et feris diversorum generum quas ibidem reperrerunt: multisque evasis periculis post dies viginis quinq[ue] ad heremum applicaverunt: in qua sanctus Antonius habebat: ubi veneratus senex illis

Quintus

apparuit: et viam digito sub silentio ostendit: ac viq[ue] ad cenobium perduxit. Ibique a monachis loci benigne suscepit et ad ecclesiam primo deducit: oratione fusa pedibus eorum lotis parata et refactione: singulis eorum medietas panis cuius radicibus et aqua nectare saporis apponitur: sicque hora vespertina cum charitate reficiuntur: quibus prior afferuit: quod tales epule singulis fibi diebus diuinatus portabant a duobus leonibus: qui sancti Antonii interfuerant sepulture: quos deus adhuc viventes mirabiliter reseruabat. Ecclesia vero illam et cenobium sanctum construerat. In qua ante altare. v. lampades oleo plene ab eo ibidem posite dependentes cotinebant ardentes nunquam oleo ministrantur. Auditus vero causis itineris ab episcopo referente. Respondit prior locum ignoratus fore cuncis hominibus in quo sanctus fuisset sepultus: eo quod duo solimodo discipuli eum tumularerant: qui ab eo admiratus locum ipsum nunquam aliquid reuelare voluerant. Quapropter contristatis omnibus oratione tota nocte in ecclesia vigiles ad deum fuderunt. Die vero sequenti cum episcopus missam celebraret: apparuit iuxta altare gabriel angelus: qui cedulam apposuit: per quam episcopum de via tenenda et modo reperiendi corporis in omnibus informauit. Quia lecta resumpto itinere per aspera montium prerupta rupi et inculta asperrima desertorum stella eos ut olim magos divina favente gratia preete inter serpentes et feras et animalia ferociissima et invisa oino illesi post dies. Et in campum amenum dulcissimis repletum fructibus peruenierunt: ubi dum stella stareret immobiles: vox celorum lapsa est: ut in ipso loco fodenteret: et thefurum optratum inneniret. Et dum fodere cepissent: duo leopardi subito aduenierunt: eosque ad canandum iuuare ceperunt. Inuenient deinceps corpore beati Antonii palmarum foliis operato: ipsum inde levantes cum gaudio et reuerentia maxima in loculo recondiderunt. Et per omnia loca unde venierant: eadem stella precula multis enasis periculis redierunt. In ipsa vero via multa miracula ostensa sunt. Nam in monasterio illo vnde ad corpus peruenierant quinque leprosum mandati sunt. ¶ In castro quodam fandor nomine quinque infantes a lupis exporati illesi reduti fuerunt. ¶ In portu alexandrie filius militis a pyramide ante dies octo in patibulo suspensus continuo suscitatur. ¶ Ande quoque per hierosolymam reuertentes constantinopolim tandem cum sancto corpore applicuerunt: quod ab imperatore honorifice susceptum in ecclesia sancte sophie collocatur: mox eius filia presentem omni populo a demonibus liberatur. ¶ Tercio anno procedente filius sancti Simelini consitus nomine Jacobinus rediens de peregrinatione transmarina ab imperatore Constantino nopolitano corpus sancti Antonii sibi donari petiit: et impetravit: quod ad partes galliarum